

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: FØRSTE GANG

Citation: Aakjær, Jeppe: "FØRSTE GANG", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 16. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer01val-shoot-workid57954/facsimile.pdf>
(tilgået 05. december 2021)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

En Dag vil min Sjæl fange Kræfter
og vikle sig af sine Løgne
og kaste sig i denne sugende Sø
og synke til Bunds i de Øjne.

Kjhh. 7/2 1892.

FØRSTE GANG.

Aa, giv mig saa det ene Kys!
Hvad kan vel det forvolde?
Du loved mig det ganske nys,
ens Løfter skal man holde.
Du har jo nok alligevel,
hvad skal da Karrigheden til?

Du ved, jeg trænger det saa haardt,
jeg skal jo ud at fare,
skal mange, mange Mile bort
fra dig, min lille Klara.
Kanske jeg kommer alt til Vaar,
kanske om — mange, mange Aar.

Du vil! O, Glut, hvor er du sød,
hvor takker jeg dig, Klara.
Men hvorfor bliver du saa rød?
Der er jo ingen Fare.
Du skjælver, Klara, som et Rør?
Aa, du har aldrig kysset før!

Vær rolig, søde Klarali!
nej, græd dog ej, du kjære!
Den Sag er ganske ligetil,
det er saa let at lære.
Nu bøjer du din fine Hals,
saa bliver der et Kys tilfals.

Nu tog jeg det; ja se det, du,
Begyndelsen var vakker;
saa du vil kysse mer endnu;
kys du kun væk; jeg takker!
Du gjør det bedre selv end jeg,
og, Klara, hvor det klæder dig!

— Nu kysser jeg dig Dag og Nat,
saa længe det vil vare,
og bliver hos min egen Skat;
nu vil jeg ikke fare.
Thi var det ikke Synd mod dig,
om jeg fo'r ud og drukned mig!

Kjhh. 4/2 1892.

IFALD JEG KUNDE DANSE —

IFALD jeg kunde danse,
jeg valgte den skønneste ud
af alle skønne Piger
og dansed mig hende til Brud.

Med Armen om hendes Midje
efter en Galopade
midt paa Gulvet jeg standsed
og raabte: Leve de glade!

Saa atter i Tonernes Malstrøm
jeg kasted mig med hende
og lo og sang og dansed
lige til Verdens Ende.

Men nu kan jeg ikke danse,
end ikke en Galopade,
og derfor er jeg brændt inde
med denne Skaal for de glade.

Kjhh. 24/2 1892.